

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (treće prošireno vijeće)

22. studenoga 2023.*

„Ekonomska i valutna unija – Bankovna unija – Jedinostveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava – Sanacija društva Banco Popular Español – SRB-ova odluka kojom se odbija isplatiti odšteta dioničarima i vjerovnicima na koje se odnose sanacijske mjere – Vrednovanje razlike u postupanju – Neovisnost procjenitelja”

U predmetu T-304/20,

Laura Molina Fernández, sa stalnom adresom u Madridu (Španjolska), koju zastupaju S. Rodríguez Bajón, A. Gómez-Acebo Dennes i A. Ruiz Ojeda, odvjetnici,

tužiteljica,

protiv

Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), koji zastupaju M. Fernández Rupérez, A. Lapresta Bienz, L. Forestier i J. Rius Riu, u svojstvu agenata, uz asistenciju H.-G. Kamanna, F. Louisa, V. Del Poza Espinose de los Monterosa i L. Hessea, odvjetnika,

tuženika,

kojeg podupire

Kraljevina Španjolska, koju zastupa A. Gavela Llopis, u svojstvu agenta,

intervenijent,

OPĆI SUD (treće prošireno vijeće),

u sastavu, tijekom vijećanja, M. van der Woude, predsjednik, G. De Baere (izvjestitelj), G. Steinfatt, K. Kecsmár i S. Kingston, suci,

tajnik: P. Nuñez Ruiz, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 8. rujna 2022.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: španjolski

Presudu

- 1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužiteljica Laura Molina Fernández traži poništenje Odluke Jedinistvenog sanacijskog odbora SRB/EES/2020/52 od 17. ožujka 2020. kojom se utvrđuje treba li isplatiti odštetu dioničarima i vjerovnicima na koje se odnose sanacijske mjere provedene u odnosu na društvo Banco Popular Español, SA (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Okolnosti spora

- 2 Tužiteljica je bila dioničar društva Banco Popular Español (u daljnjem tekstu: društvo Banco Popular) prije donošenja sanacijskog programa za to društvo.
- 3 Izvršna sjednica SRB-a donijela je 7. lipnja 2017. Odluku SRB/EES/2017/08 o donošenju sanacijskog programa za društvo Banco Popular (u daljnjem tekstu: sanacijski program) na temelju Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.).
- 4 SRB je 23. svibnja 2017., prije donošenja sanacijskog programa i nakon postupka javne nabave, u okviru pripreme moguće sanacije društva Banco Popular kao procjenitelja angažirao ured Deloitte Réviseurs d'Entreprises (u daljnjem tekstu: ured procjenitelj). Uredu procjenitelju dodijeljen je poseban ugovor nakon postupka nadmetanja u okviru višestrukog okvirnog ugovora o uslugama koji je SRB potpisao sa šest društava, među kojima i s uredom procjeniteljem. U skladu s posebnim ugovorom, zadaća ureda procjenitelja obuhvaćala je provedbu vrednovanja društva Banco Popular prije moguće sanacije i vrednovanje razlike u postupanju, predviđeno člankom 20. stavcima 16. do 18. Uredbe br. 806/2014 nakon moguće sanacije.
- 5 SRB je 5. lipnja 2017. donio prvo vrednovanje u skladu s člankom 20. stavkom 5. točkom (a) Uredbe br. 806/2014, a njegova je svrha bila pružanje informacija koje bi omogućile da se utvrdi jesu li ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacijskog postupka kako su definirani člankom 18. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014.
- 6 Ured procjenitelj dostavio je SRB-u 6. lipnja 2017. drugo vrednovanje (u daljnjem tekstu: vrednovanje 2), sastavljeno u skladu s člankom 20. stavkom 10. Uredbe br. 806/2014. Cilj vrednovanja 2 bio je procijeniti vrijednost imovine i obveza društva Banco Popular, procijeniti način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima da je nad društvom Banco Popular pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti te pružiti informacije na temelju kojih je moguće donijeti odluku o dionicama i vlasničkim instrumentima koje treba prenijeti i koje SRB-u omogućuju određivanje komercijalnih uvjeta za potrebe instrumenta prodaje poslovanja.
- 7 SRB je u sanacijskom programu, smatrajući da su ispunjeni uvjeti predviđeni člankom 18. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014, odlučio provesti sanacijski postupak nad društvom Banco Popular. SRB je odlučio otpisati i konvertirati instrumente vlasničkog kapitala društva Banco Popular u skladu s člankom 21. Uredbe br. 806/2014 i primijeniti instrument prodaje poslovanja na temelju članka 24. Uredbe br. 806/2014 prijenosom dionica na kupca.

- 8 SRB je odlučio poništiti sve dionice društva Banco Popular, konvertirati i otpisati cjelokupnu glavnicu instrumenata dodatnog osnovnog kapitala koje je izdalo društvo Banco Popular i konvertirati cjelokupnu glavnicu instrumenata dopunskog kapitala koje je izdalo društvo Banco Popular u „nove dionice II”. Nakon transparentnog i otvorenog postupka prodaje koji je provelo španjolsko sanacijsko tijelo, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond za uredno restrukturiranje bankarskih institucija, Španjolska), „nove dionice II” prenesene su na društvo Banco Santander SA u zamjenu za plaćanje kupovne cijene od jednog eura. Nakon toga, Društvo Banco Santander postalo je 28. rujna 2018. sveopći pravni slijednik društva Banco Popular u okviru spajanja preuzimanjem.
- 9 Europska je komisija 7. lipnja 2017. donijela Odluku (EU) 2017/1246 o potvrđivanju sanacijskog programa za društvo Banco Popular (SL 2017., L 178, str. 15. i ispravak SL 2017., L 320, str. 31.).
- 10 Ured procjenitelj dostavio je SRB-u 14. lipnja 2018. vrednovanje razlike u postupanju predviđeno u članku 20. stavcima 16. do 18. Uredbe br. 806/2014, koje je provedeno da bi se procijenilo bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je nad institucijom u sanaciji proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti (u daljnjem tekstu: vrednovanje 3). Ured procjenitelj poslao je SRB-u 31. srpnja 2018. dopunu tog vrednovanja u kojoj su ispravljene određene formalne greške.
- 11 Ured procjenitelj procijenio je u vrednovanju 3 način na koji bi se postupalo prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima da je nad društvom Banco Popular proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti u trenutku donošenja sanacijskog programa. Tu je procjenu proveo u okviru scenarija likvidacije primjenom Leya 22/2003, Concursal (Zakon 22/2003 o stečaju) od 9. srpnja 2003. (BOE br. 164 od 10. srpnja 2003., str. 26905.).
- 12 Ured procjenitelj naveo je da je hipotetski scenarij likvidacije pripremljen na temelju financijskih informacija od 6. lipnja 2017. koje nisu bile predmet revizije ili, ako one nisu bile dostupne, na temelju informacija od 31. svibnja 2017. Smatrao je da bi otvaranje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti za društvo Banco Popular 7. lipnja 2017. imalo za posljedicu neplaniranu likvidaciju. Kako bi ocijenilo vrijednosti unovčenja imovine, ured procjenitelj uzeo je u obzir tri alternativna vremenska scenarija likvidacije, u trajanju od 18 mjeseci, 3 godine i 7 godina, od kojih svaki obuhvaća bolju i lošiju mogućnost. Zaključio je, da se u svakom od tih slučajeva u odnosu na pogođene dioničare i podređene vjerovnike nije očekivao nikakav povrat u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti i da stoga ne postoji razlika u postupanju u odnosu na postupanje koje je posljedica sanacijske mjere.
- 13 Dana 6. kolovoza 2018. SRB je na svojoj internetskoj stranici objavio Obavijest od 2. kolovoza 2018. o svojoj preliminarnoj odluci o tome treba li isplatiti odštetu dioničarima i vjerovnicima u odnosu na koje su poduzete sanacijske mjere u vezi s društvom Banco Popular i o pokretanju postupka za ostvarenje prava na saslušanje (SRB/EES/2018/132) (u daljnjem tekstu: preliminarna odluka) kao i verziju vrednovanja 3 koja nije povjerljiva. Objava o Obavijesti SRB-a objavljena je 7. kolovoza 2018. u *Službenom listu Europske unije* (SL 2018., C 277 I, str. 1.).
- 14 SRB je u preliminarnoj odluci zaključio da iz vrednovanja 3 proizlazi da ne postoji razlika između stvarnog postupanja prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima zbog sanacije društva Banco Popular i načina na koji bi se postupilo prema njima da je nad tim društvom proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti na dan sanacije. SRB je preliminarno odlučio da nije dužan isplatiti odštetu pogođenim dioničarima i vjerovnicima, u skladu s člankom 76. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 806/2014.

- 15 Kako bi mogao donijeti konačnu odluku o tome treba li isplatiti odštetu pogođenim dioničarima i vjerovnicima, SRB ih je pozvao da iskažu svoj interes za ostvarenje prava na saslušanje u pogledu preliminarne odluke u skladu s člankom 41. stavkom 2. točkom (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 16 SRB je naveo da će se postupak u vezi s pravom na saslušanje odvijati u dvjema fazama.
- 17 U prvoj fazi, fazi prijave, pogođeni dioničari i vjerovnici pozvani su da svoj interes za ostvarenje prava na saslušanje iskažu na online obrascu za prijavu dostupnom do 14. rujna 2018. SRB je potom trebao provjeriti je li svaka stranka koja je iskazala svoj interes imala status pogođenog dioničara ili vjerovnika. Zainteresirani pogođeni dioničari i vjerovnici trebali su dostaviti dokaz o svojem identitetu i dokaz da su 6. lipnja 2017. bili vlasnici jednog ili više instrumenata kapitala društva Banco Popular koji su bili otpisani, konvertirani i preneseni u okviru sanacije.
- 18 U drugoj fazi, fazi savjetovanja, pogođeni dioničari i vjerovnici koji su u prvoj fazi iskazali svoj interes za ostvarenje prava na saslušanje i čiji je status potvrdio SRB mogli su podnijeti svoja očitovanja o preliminarnoj odluci u čijem se privitku nalazilo vrednovanje 3.
- 19 SRB je 16. listopada 2018. objavio da će dioničari i vjerovnici koji ispunjavaju uvjete biti pozvani da od 6. studenoga 2018. dostave svoja pisana očitovanja na preliminarnu odluku. SRB je 6. studenoga 2018. dioničarima i vjerovnicima koji ispunjavaju uvjete poslao jedinstvenu osobnu poveznicu kojom se na internetu omogućuje pristup obrascu u okviru kojeg do 26. studenoga 2018. mogu podnijeti očitovanja na preliminarnu odluku i na verziju vrednovanja 3 koja nije povjerljiva.
- 20 Nakon faze savjetovanja SRB je ispitao relevantna očitovanja pogođenih dioničara i vjerovnika koja se odnose na preliminarnu odluku. Zatražio je od ureda procjenitelja da mu dostavi dokument u kojem se nalazi njegova ocjena relevantnih očitovanja o vrednovanju 3 i da ispita je li vrednovanje 3 s obzirom na ta očitovanja i dalje valjano.
- 21 Ured procjenitelj dostavio je SRB-u 18. prosinca 2019. svoju ocjenu naslovljenu „Dokument pojašnjenja o vrednovanju razlike u postupanju” (u daljnjem tekstu: dokument pojašnjenja). U dokumentu pojašnjenja, ured procjenitelj potvrdio je da su i strategija i razni hipotetski scenariji likvidacije detaljno navedeni u vrednovanju 3 kao i primijenjene metodologije i analize u sklopu toga, i dalje valjani.
- 22 SRB je 17. ožujka 2020. donio pobijanu odluku. Objava o toj odluci objavljena je 20. ožujka 2020. u *Službenom listu Europske unije* (SL 2020., C 91, str. 2.).
- 23 SRB je u pobijanoj odluci smatrao da je ured procjenitelj bio neovisan u skladu sa zahtjevima predviđenima u članku 20. stavku 1. Uredbe br. 806/2014 i u poglavlju IV. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL 2016., L 184, str. 1.).

- 24 U glavi 5. „vrednovanja 3” pobijane odluke, SRB je sažeo sadržaj vrednovanja 3 i smatrao da je ono u skladu s primjenjivim pravnim okvirom te da je dovoljno obrazloženo i potpuno da bi predstavljalo temelj odluke donesene na temelju članka 76. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 806/2014. Smatrao je da su u vrednovanju 3 ocijenjeni potrebni elementi predviđeni člankom 20. stavkom 17. Uredbe br. 806/2014 i Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2018/344 od 14. studenoga 2017. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju kriteriji koji se odnose na metodologiju za vrednovanje razlike u postupanju u okviru sanacije (SL 2018., L 67, str. 3.).
- 25 U glavi 6. pobijane odluke SRB je iznio „očitovanja koja su dostavili pogođeni dioničari i njihovu procjenu”. U glavi 6.1. pobijane odluke koja se odnosi na „ocjenu relevantnosti”, SRB je objasnio da neka od tih očitovanja, koja se nisu odnosila ni na njegovu preliminarnu odluku ni na vrednovanje 3, nisu relevantna jer nisu obuhvaćena postupkom koji se odnosi na pravo na saslušanje. U glavi 6.2. pobijane odluke proveo je „ispitivanje relevantnih očitovanja” koja su dostavili pogođeni dioničari i vjerovnici, a koja se odnose na neovisnost ureda procjenitelja i na sadržaj vrednovanja 3, razvrstana prema tematici.
- 26 SRB je zaključio da iz vrednovanja 3, u vezi s dokumentom pojašnjenja i zaključcima navedenima u glavi 6.2. pobijane odluke, proizlazi da nije postojala razlika između stvarnog načina na koji se postupalo prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima i načina na koji bi se prema njima postupalo da je na dan sanacije nad društvom Banco Popular proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti.
- 27 Slijedom toga, SRB je odlučio:

„Članak 1.

Vrednovanje

Kako bi se utvrdilo treba li isplatiti odštetu dioničarima i vjerovnicima na koje utječu sanacijske mjere povezane s društvom Banco Popular [...], vrednovanje razlike u postupanju u okviru sanacije, predviđeno člankom 20. stavkom 16. Uredbe br. 806/2014, utvrđuje se u skladu s Prilogom I. ovoj odluci zajedno s dokumentom pojašnjenja [...] iz Priloga II. ovoj odluci.

Članak 2.

Odšteta

Dioničari i vjerovnici na koje utječu sanacijske mjere povezane s društvom Banco Popular [...] nemaju pravo na isplatu odštete iz Jedinstvenog fonda za sanaciju na temelju članka 76. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 806/2014.

Članak 3.

Adresat Odluke

Ova je odluka upućena FROB-u, u njegovu svojstvu nacionalnog sanacijskog tijela u smislu članka 3. stavka 1. točke 3. Uredbe br. 806/2014.”

Zahtjevi stranaka

- 28 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - naloži SRB-u snošenje troškova.
- 29 SRB, koji podupire Kraljevina Španjolska, od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - naloži tužiteljici snošenje troškova.

Pravo

- 30 U prilog svojoj tužbi tužiteljica ističe tri tužbena razloga. Svojim prvim tužbenim razlogom tužiteljica tvrdi da vrednovanje 3 nije proveo neovisni procjenitelj, što je protivno članku 20. Uredbe br. 806/2014 i poglavlju IV. Delegirane uredbe 2016/1075. Drugim tužbenim razlogom, tužiteljica tvrdi da su vrednovanju 3 počinjene pogreške. U trećem tužbenom razlogu tužiteljica tvrdi da se vrednovanje 3 temelji na pogrešnoj osnovi u pogledu financijskog stanja društva Banco Popular u trenutku njegove sanacije.
- 31 Najprije valja istaknuti da je sudska praksa ograničila opseg nadzora koji Opći sud izvršava u situacijama u kojima se pobijani akt temelji na ocjeni činjeničnih elemenata iznimno složene znanstvene i tehničke prirode kao i kad je riječ o složenim gospodarskim ocjenama.
- 32 S jedne strane, što se tiče situacija u kojima tijela Europske unije imaju široku diskrecijsku ovlast, osobito u pogledu ocjene vrlo složenih znanstvenih i tehničkih činjenica, kako bi utvrdila prirodu i opseg mjera koje usvajaju, nadzor suda Unije treba se ograničiti na ispitivanje toga postoji li očita pogreška u ocjeni ili zloraba prava i jesu li su možda ta tijela očito prekoračila svoje diskrecijske ovlasti. U takvom kontekstu sud Unije doista ne može zamijeniti svojom ocjenom znanstvenih ili tehničkih činjenica ocjenu tijela Unije, kojima UFEU isključivo povjerava tu zadaću (vidjeti presude od 21. srpnja 2011., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, t. 60. i navedenu sudsku praksu te od 1. lipnja 2022., Algebris (UK) i Anchorage Capital Group/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, t. 105. i navedenu sudsku praksu).
- 33 S druge strane, što se tiče nadzora koji sudovi Unije obavljaju nad složenim ekonomskim ocjenama tijela Unije, on je ograničen, i to na provjeru poštovanja pravila postupka i obrazloženja, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, postojanja očite pogreške u ocjeni i zlorabe ovlasti. Stoga nije na sudu Unije da u okviru tog nadzora ekonomsku ocjenu nadležnog tijela Unije zamijeni svojom (vidjeti presude od 2. rujna 2010., Komisija/Scott, C-290/07, EU:C:2010:480, t. 66. i navedenu sudsku praksu te od 1. lipnja 2022., Algebris (UK) i Anchorage Capital Group/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, t. 106. i navedenu sudsku praksu).
- 34 Budući da se SRB-ove odluke kojima se utvrđuje treba li isplatiti odštetu dioničarima i vjerovnicima na koje utječu sanacijske mjere provedene u odnosu na neki subjekt temelje na vrlo složenim ekonomskim i tehničkim ocjenama, valja smatrati da se načela koja proizlaze iz sudske prakse navedene u točkama 32. i 33. ove presude primjenjuju na nadzor koji treba izvršiti sud.

- 35 Međutim, iako SRB raspolaže diskrecijskom ovlasti u ekonomskim i tehničkim pitanjima, to znači da se sud Unije mora suzdržati od nadzora nad SRB-ovim tumačenjem u pogledu ekonomskih podataka na kojima se temelji njegova odluka. Naime, kao što je to Sud već presudio, čak i kod složenih ocjena sud Unije mora provjeriti ne samo materijalnu točnost navedenih dokaznih elemenata, njihovu pouzdanost i dosljednost, nego mora provjeriti i jesu li ti elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije te mogu li se njima poduprijeti zaključci koji su na temelju njih izvedeni (vidjeti presude od 11. studenoga 2021., Autostrada Wielkopolska/Komisija i Poljska, C-933/19 P, EU:C:2021:905, t. 117. i navedenu sudsku praksu te od 1. lipnja 2022., Algebris (UK) i Anchorage Capital Group/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, t. 108. i navedenu sudsku praksu).
- 36 U tom pogledu, kako bi se utvrdilo da je SRB počinio očitu pogrešku u ocjeni činjenica koja bi mogla opravdati poništenje pobijane odluke, dokazi tužiteljice moraju biti dostatni da ocjenu činjenica u toj odluci liše vjerodostojnosti (vidjeti po analogiji presude od 7. svibnja 2020., BTB Holding Investments i Duferco Participations Holding/Komisija, C-148/19 P, EU:C:2020:354, t. 72. i od 1. lipnja 2022., Algebris (UK) i Anchorage Capital Group/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, t. 109. i navedenu sudsku praksu).
- 37 Stoga tužbeni razlog koji se temelji na postojanju očite pogreške u ocjeni treba odbiti ako se, usprkos dokazima koje je podnijela tužiteljica, ocjena koja je dovedena u pitanje i dalje može prihvatiti kao točna ili valjana (vidjeti presude od 27. rujna 2018., Spiegel-Verlag Rudolf Augstein i Sauga/ESB, T-116/17, neobjavljenu, EU:T:2018:614, t. 39. i navedenu sudsku praksu te od 25. studenoga 2020., BMC/Entreprise commune Clean Sky 2, T-71/19, neobjavljenu, EU:T:2020:567, t. 76. i navedenu sudsku praksu).
- 38 Osim toga, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je, kad institucije raspolažu diskrecijskom ovlašću, poštovanje jamstava dodijeljenih pravnim poretom Unije u upravnim postupcima još od veće temeljne važnosti. Među tim jamstvima dodijeljenima pravnim poretom Unije u upravnim postupcima nalazi se, među ostalim, načelo dobre uprave utvrđeno u članku 41. stavku 2. točki (a) Povelje, koje obuhvaća obvezu nadležne institucije da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne elemente konkretnog slučaja. Samo na taj način sud Unije može provjeriti jesu li postojale činjenične i pravne okolnosti o kojima ovisi izvršavanje diskrecijske ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 21. studenoga 1991., Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, t. 14.).

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju pogrešaka u vrednovanju 3

- 39 Svojim drugim tužbenim razlogom tužiteljica u bitnome ističe da su SRB, u pobijanoj odluci i ured procjenitelj, u vrednovanju 3, počinili pogrešku oslanjajući se na hipotetski scenarij prema kojem bi društvo Banco Popular trebalo biti likvidirano kao poduzetnik koji prestaje s poslovanjem, kad su odlučivali bi li se s pogođenim dioničarima i vjerovnicima postupalo bolje da je nad društvom Banco Popular bio proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti u trenutku donošenja sanacijskog programa.
- 40 Tužiteljica tvrdi da se SRB u pobijanoj odluci oslonio na pogrešnu pretpostavku jer u članku 20. stavku 18. Uredbe br. 806/2014 nije navedeno da postupanje prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima u hipotetskom postupku u slučaju nesolventnosti treba ocijeniti s obzirom na kriterij prema kojem subjekt u sanaciji prestaje s poslovanjem. Međutim, vrednovanje se razlikuje ovisno o tome temelji li se na kriteriju likvidacije, odnosno na prestanku poslovanja ili na kriteriju trajnog poslovanja, odnosno na nastavku poslovanja.

- 41 Tvrdi da upućivanje u Uredbi br. 806/2014 na redovni postupak u slučaju nesolventnosti treba razumjeti na način da se odnosi na postupak uređen španjolskim zakonodavstvom, odnosno Zakonom 22/2003. Ističe da, u skladu s člankom 44. stavkom 1. Zakona 22/2003, „proglašenje stečaja ne dovodi do prestanka profesionalne ili trgovačke djelatnosti koju obavlja dužnik”, što bi značilo da u španjolskom pravu činjenica da je dužnik nesolventan ne dovodi do prestanka poslovanja ili likvidacije njegove imovine. Isto tako, člankom 100. stavkom 3. Zakona 22/2003 predviđeno je rješenje usmjereno ka očuvanju i nastavku poslovanja putem sklapanja nagodbe. Taj zakon predviđa prodaju, u cijelosti ili djelomično, poslovne jedinice koja u cijelosti ili djelomično nastavlja postojati, u skladu s kriterijem poduzetnika s trajnim poslovanjem, a ne likvidaciju neprihodonosne imovine, što je izričito isključeno. Zakonom 22/2003 propisuje se nastavak poslovanja neovisno o stadiju stečajnog postupka. Tvrdi da je SRB u pobijanoj odluci počinio pogrešku u ocjeni i pogrešno protumačio Zakon 22/2003 smatrajući da bi postupak u slučaju nesolventnosti predviđen tim zakonom doveo do likvidacije subjekta.
- 42 Osim toga, tužiteljica tvrdi da kriterij likvidacije, koji je ured procjenitelj primijenio u vrednovanju 3 i koji je SRB odobrio u pobijanoj odluci, nije u skladu sa sanacijom kako je definirana Uredbom br. 806/2014, osobito s njezinim ciljem da se osigura kontinuitet pružanja ključnih funkcija institucije i sa sanacijskim instrumentom kojim se koristi SRB, odnosno prodajom društva Banco Popular kao poduzetnika koji trajno posluje. Smatra da se razlika u postupanju temelji na hipotetskoj provedbi usporedbe dvaju postupaka koji omogućuju oporavak kreditnih institucija. Budući da ocjena razlike u postupanju u vrednovanju 3 podrazumijeva usporedbu istovjetnih operacija, za provedbu odgovarajućeg vrednovanja u scenariju nesolventnosti trebalo je osloniti se na pretpostavku koja je slična onoj iz sanacije, odnosno na nastavak poslovanja subjekta.
- 43 SRB je u pobijanoj odluci istaknuo da se, u skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom (g) Uredbe br. 806/2014, vrednovanjem 3 trebalo utvrditi je li se prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima u okviru sanacije postupalo nepovoljnije nego što bi se s njima postupalo da je društvo Banco Popular bilo „likvidirano prema redovnom postupku u slučaju nesolventnosti”. Istaknuo je, poput ureda procjenitelja u dokumentu pojašnjenja (točka 5.1.5.), da Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Zakon 11/2015 o oporavku i sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava) od 18. lipnja 2015. (BOE br. 146 od 19. lipnja 2015., str. 50797.), kojim se prenosi Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.), posebno predviđa da vrednovanje razlike u postupanju treba provesti uz pretpostavku da je subjekt ušao u postupak likvidacije.
- 44 Kao prvo, kad je riječ o relevantnim odredbama Uredbe br. 806/2014, valja podsjetiti na to da je svrha vrednovanja predviđenog u članku 20. stavku 16. te uredbe utvrditi bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je nad institucijom u sanaciji proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti.
- 45 U skladu s člankom 20. stavkom 17. Uredbe br. 806/2014, vrednovanjem iz stavka 16. tog članka utvrđuje se razlika u postupanju između stvarnog postupanja s dioničarima i vjerovnicima pri sanaciji i načina na koji bi se s njima postupalo da je nad subjektom proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka o sanacijskoj mjeri.

- 46 Cilj je tog vrednovanja provesti načelo prema kojem niti jedan vjerovnik ne smije biti u slabijem položaju, a koje je utvrđeno u članku 15. stavku 1. točki (g) Uredbe br. 806/2014, kojim je predviđeno da „niti jedan vjerovnik ne trpi veće gubitke od onih koje bi pretrpio da se subjekt iz članka 2. likvidirao redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti u skladu sa zaštitnim mjerama iz članka 29.”.
- 47 U skladu s tim načelom, u članku 76. stavku 1. točki (e) Uredbe br. 806/2014 navedeno je da se SRB može koristiti sredstvima iz Jedinstvenog fonda za sanaciju „za plaćanje odštete dioničarima ili vjerovnicima ako su nakon procjene u skladu s člankom 20. stavkom 5. pretrpjeli veće gubitke nego što bi ih inače nakon procjene u skladu s člankom 20. stavkom 16. pretrpjeli likvidacijom u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti”.
- 48 Stoga iz prethodno navedenih odredbi Uredbe br. 806/2014 jasno proizlazi da, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, upućivanje u članku 20. stavcima 16. do 18. Uredbe br. 806/2014 na način na koji bi se postupalo prema dioničarima i vjerovnicima subjekta da je nad njim proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti upućuje na hipotetsko postupanje prema njima u slučaju likvidacije subjekta.
- 49 Osim toga, u skladu s člankom 4. stavkom 1. Delegirane uredbe 2018/344, metodologija za provedbu vrednovanja načina na koji bi se postupalo prema dioničarima i vjerovnicima u pogledu kojih su provedene sanacijske mjere da je nad subjektom proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti na dan donošenja odluke o sanaciji, ograničena je na utvrđivanje diskontiranog iznosa očekivanih novčanih tokova u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Cilj je čimbenika, navedenih u članku 4. stavcima 4. i 5. Delegirane uredbe 2018/344, a koje treba uzeti u obzir pri procjeni tih novčanih tokova utvrditi vrijednost imovine, ovisno o tome trguje li se njome na aktivnom tržištu ili ne, u okviru hipotetske prodaje. Člankom 4. stavkom 8. Delegirane uredbe 2018/344 također je predviđeno da se hipotetski prihodi utvrđeni vrednovanjem dodjeljuju dioničarima i vjerovnicima u skladu s njihovim redoslijedom prvenstva na temelju primjenjivog prava u području nesolventnosti.
- 50 Iz toga proizlazi da metodologija za vrednovanje načina na koji bi se prema dioničarima i vjerovnicima postupalo u okviru hipotetskog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, definirana u Delegiranoj uredbi 2018/344, odgovara unovčenju imovine institucije i stoga likvidaciji kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 42. Uredbe br. 806/2014.
- 51 Suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, činjenica da se razlika u postupanju ocjenjuje usporedbom stvarnog postupanja prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima zbog sanacije s hipotetskim scenarijem u kojem je nad subjektom proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti ne znači da se taj hipotetski scenarij mora temeljiti na pretpostavci koja je slična onoj prihvaćenoj u sanaciji, odnosno na nastavku poslovanja subjekta.
- 52 Valja istaknuti da taj argument proizlazi iz pogrešnog razumijevanja mehanizma isplate odštete dioničarima i vjerovnicima nekog subjekta koji je podvrgnut sanacijskoj mjeri iz Uredbe br. 806/2014.
- 53 U tom pogledu, u uvodnoj izjavi 62. Uredbe br. 806/2014 navedeno je:
- „Uplitanje u vlasnička prava ne smije biti nerazmjerno. Kao posljedica toga, pogođeni dioničari i vjerovnici ne bi zbog toga trebali trpjeti gubitke veće od gubitaka koje bi pretrpjeli da je subjekt likvidiran u trenutku donošenja odluke o sanaciji. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine

institucije u sanaciji na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju, preostali dio institucije subjekta u sanaciji treba likvidirati u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Da bi se tijekom postupka likvidacije zaštitili postojeći dioničari i vjerovnici subjekta, trebalo bi im osigurati pravo na isplatu potraživanja koja ne bi bila manja od isplate koju bi primili da je subjekt likvidiran u cijelosti u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.”

- 54 U skladu s člankom 20. stavkom 18. točkama (a) i (b) Uredbe br. 806/2014, vrednovanjem razlike u postupanju predviđenim u članku 20. stavku 16. te uredbe pretpostavlja se da bi se nad institucijom u sanaciji u odnosu na koji je izvršena sanacijska mjera ili više njih izvršio redovni postupak u slučaju nesolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka o sanacijskoj mjeri te da sanacijska mjera ili više njih nisu bile izvršene.
- 55 Valja podsjetiti i na to da donošenje sanacijske mjere u odnosu na neki subjekt pretpostavlja to da su ispunjeni uvjeti predviđeni u članku 18. stavku 1. Uredbe br. 806/2014, odnosno da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, da ne postoje druge mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere koje bi mogle spriječiti njegovu propast u razumnom vremenskom razdoblju i da je sanacijska mjera nužna radi javnog interesa. U skladu s člankom 18. stavkom 5. Uredbe br. 806/2014, smatra se da su sanacijske mjere u javnom interesu ako su potrebne da se postigne jedan ili više ciljeva sanacije i ako su razmjerne njima te ako se likvidacijom subjekta redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti ne bi postigli ti ciljevi sanacije u jednakoj mjeri. Kao što to navodi tužiteljica, donošenje sanacijskog mehanizma ima osobito za cilj, u skladu s člankom 14. stavkom 2. točkom (a) te uredbe, osigurati kontinuitet temeljnih funkcija subjekta.
- 56 Kao što to priznaje tužiteljica, sanacijska mjera predstavlja alternativu likvidaciji subjekta kada je to potrebno radi javnog interesa.
- 57 U skladu s člankom 76. stavkom 1. točkom (e) Uredbe br. 806/2014, kojim se provodi načelo iz članka 15. stavka 1. točke (g) te uredbe, dioničarima i vjerovnicima priznaje se pravo, tijekom postupka sanacije, na povrat ili naknadu njihova potraživanja koje nije niže od procjene onoga što bi im bilo vraćeno da su sve institucije ili društva o kojima je riječ bili likvidirani u redovnom postupku zbog nesolventnosti (vidjeti po analogiji presudu od 5. svibnja 2022., Banco Santander (Sanacija banke Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, t. 48.).
- 58 Iz toga slijedi da se usporedba, kako bi se utvrdila razlika u postupanju, odnosi na stvarno postupanje prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima do kojeg je došlo zbog sanacije i na procjenu njihove situacije u slučaju da sanacijska mjera nije bila donesena, odnosno na slučaj likvidacije subjekta. Suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, ocjena razlike u postupanju ne pretpostavlja usporedbu dviju sličnih situacija, nego dviju alternativa. Tužiteljica stoga također pogrešno tvrdi da se hipotetski scenarij, kao i sanacija, odnosi na postupak kojim se osigurava kontinuitet temeljnih funkcija kreditnih institucija i njihov oporavak te da bi se trebao temeljiti na istoj pretpostavci poput one utvrđene u sanacijskom programu.
- 59 Kao drugo, što se tiče primjenjivog nacionalnog zakonodavstva, valja istaknuti da Zakon 22/2003 kojim se u Španjolskoj uređuje redovni postupak u slučaju nesolventnosti, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, nije jedini tekst u španjolskom pravu koji se primjenjuje na vrednovanje razlike u postupanju.
- 60 Naime, Real Decreto 1012/2015 por el qu se desarrolla la Ley 11/2015, y por el qu se modifica el Real Decreto 2606/1996, de 20 de diciembre, sobre fondos de garantía depósitos de entidades de crédito (Kraljevska uredba 1012/2015 o provedbi Zakona 11/2015 i izmjeni Kraljevske uredbe

2606/1996 od 20. prosinca 1996. o fondovima za osiguranje depozita kreditnih institucija) od 6. studenoga 2015. (BOE br. 267 od 7. studenoga 2015., str. 105911.), kojim se prenosi Direktiva 2014/59, sadržava posebne odredbe za procjenu razlike u postupanju.

- 61 Međutim, kao što to navodi Kraljevina Španjolska, španjolski zakonodavac, kad je uređivao procjenu razlike u postupanju, nije predvidio drugi slučaj osim slučaja likvidacije prema redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.
- 62 Naime, člankom 10. stavkom 2. Kraljevske uredbe 1012/2015 predviđeno je da u okviru vrednovanja treba utvrditi način na koji bi se postupilo prema dioničarima i vjerovnicima da je subjekt nad kojim se provodi sanacija bio podvrgnut postupku likvidacije u trenutku donošenja odluke o sanaciji.
- 63 U tom pogledu, u članku 10. stavku 3. točki (a) Kraljevske uredbe 1012/2015 navedeno je da procjena polazi od pretpostavke da bi subjekt na koji su primijenjene sanacijske mjere bio likvidiran u okviru postupka u slučaju nesolventnosti u trenutku kad je donesena odluka o sanaciji.
- 64 Stoga, u okviru ocjene razlike u postupanju nakon sanacije o kojoj je odluku donio FROB, španjolskim pravom predviđeno je da je hipotetski scenarij likvidacije subjekta uzimanjem u obzir odredbi Zakona 22/2003 koje se odnose na likvidaciju.
- 65 U tom pogledu, kao što to ističe Kraljevina Španjolska, pojam „likvidacija” iz članaka 148. i 149. Zakona 22/2003 sastoji se od unovčenja imovine i prava poduzetnika u stečaju kako bi se s onime što je dobiveno namirili vjerovnici i odgovara definiciji iz članka 3. stavka 1. točke 42. Uredbe br. 806/2014.
- 66 Osim toga, kao što to navodi SRB, članak 100. Zakona 22/2003 o nagodbi, koji spominje tužiteljica, nalazi se u glavi V. tog zakona naslovljenoj „Stadij likvidacije ili nagodbe”. Iz toga proizlazi da je Zakonom 22/2003, koji je opći zakon o stečaju, predviđeno da nagodba s vjerovnicima nakon završetka skupnog stadija stečajnog postupka predstavlja alternativu likvidaciji.
- 67 Stoga je Kraljevskom uredbom 1012/2015, time što je izričito predviđeno da razliku u postupanju treba ocijeniti uzimanjem u obzir pretpostavke da je subjekt ušao u stadij likvidacije, isključena mogućnost primjene alternativnog rješenja koje se sastoji od nagodbe s vjerovnicima.
- 68 Iz toga proizlazi, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, da se primjenjivim odredbama španjolskog zakonodavstva predviđa da se utvrđenje razlike u postupanju mora temeljiti na scenariju likvidacije, a to isključuje mogućnost scenarija koji se temelji na trajnom poslovanju subjekta i na nagodbi s vjerovnicima.
- 69 Kao treće, u ovom slučaju valja podsjetiti na to da bi, u slučaju da nije donesen sanacijski program, alternativa bila likvidacija društva Banco Popular redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti (presuda od 1. lipnja 2022., Algebris (UK) i Anchorage Capital Group/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, t. 421.).
- 70 U tom je pogledu SRB u pobijanoj odluci istaknuo da bi, u skladu s vrednovanjem 3, s obzirom na okolnosti ovog slučaja i, osobito, nemogućnost društva Banco Popular da podmiri svoje dugove po dospijeću, otvaranje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti na datum sanacije dovelo do

likvidacije društva Banco Popular, koja bi podrazumijevala ubrzano unovčavanje imovine, bez obvezne minimalne cijene i plaćanje neto iznosa unovčenja vjerovnicima u skladu s hijerarhijom utvrđenom Zakonom 22/2003.

- 71 Valja spomenuti i to da su argument tužiteljice prema kojem hipotetski scenarij u odnosu na sanacijsku mjeru ne podrazumijeva nužno slučaj likvidacije društva Banco Popular, određeni pogođeni dioničari i vjerovnici već istaknuli u okviru postupka koji se odnosi na pravo na saslušanje.
- 72 SRB je u pobijanoj odluci istaknuo da su tvrdili da se ili moglo pronaći rješenje proizašlo iz privatnog sektora ili da se hipotetski scenarij trebao temeljiti na prodaji društva Banco Popular kao poduzetnika s trajnim poslovanjem jer je ono na dan donošenja sanacijskog programa još uvijek poslovalo na tržištu. Konkretno, SRB je naveo da su određeni pogođeni dioničari i vjerovnici tvrdili da su vjerovnici mogli sklopiti sporazum (nagodbu) koji bi spriječio likvidaciju društva Banco Popular. Drugi su primijetili da je španjolski postupak u slučaju nesolventnosti predviđao mogućnost unaprijed utvrđene nesolventnosti na temelju koje je održiva imovina subjekta odvojena i prodana kao poduzetnik s trajnim poslovanjem. Tvrdili su da je ured procjenitelj trebao predvidjeti to rješenje prilikom određivanja strategije likvidacije jer bi ono omogućilo bolje očuvanje vrijednosti franšize društva Banco Popular.
- 73 SRB je istaknuo da je, ne dovodeći u pitanje zahtjeve predviđene Uredbom br. 806/2014 i primjenjivim nacionalnim pravom, ured procjenitelj u dokumentu pojašnjenja objasnio razloge zbog kojih u slučaju društva Banco Popular nije bilo moguće provesti njegovu prodaju kao poduzetnika s trajnim poslovanjem (korištenjem postupka unaprijed utvrđene nesolventnosti ili na drugi način), niti organizirati sklapanje nagodbe. U tom je pogledu, s jedne strane, Ured procjenitelj naveo da, s obzirom na likvidnost društva Banco Popular na dan sanacije i procjenu Europske središnje banke (ESB) o propasti ili vjerojatoj propasti društva Banco Popular, to društvo ne može nastaviti s radom dok se vode pregovori, što dovodi do znatnog smanjenja vrijednosti. SRB je dodao da dopis glavnog direktora društva Banco Popular od 6. lipnja 2017. potvrđuje zaključak prema kojem društvu Banco Popular njegova likvidnost tom ne omogućuje nastavak poslovanja. S druge strane, ured procjenitelj smatrao je da bi društvu Banco Popular bilo oduzeto odobrenje za obavljanje bankarskog poslovanja jer su bili ispunjeni uvjeti za njegovo povlačenje koji su predviđeni španjolskim zakonodavstvom. Naveo je da je odobrenje za obavljanje bankarskog poslovanja nužno za prihvaćanje depozita klijenata, koji su bili ključni za nastavak poslovanja društva Banco Popular ili za njegovu prodaju kao poduzetnika s trajnim poslovanjem.
- 74 SRB je dodao da je ured procjenitelj u dokumentu pojašnjenja spomenuo da osnivanje „dobre banke” i „loše banke” nije predviđeno Zakonom 22/2003 i da bi, u svakom slučaju, ta provedba zahtijevala vrijeme kojim nije raspolagao.
- 75 SRB je zaključio da je ured procjenitelj proveo odgovarajuću procjenu u pogledu scenarija likvidacije, koji se koristi u vrednovanju 3.
- 76 Iz toga proizlazi da društvo Banco Popular na dan sanacije nije moglo nastaviti s poslovanjem zbog svoje situacije s likvidnošću, svoje situacije propadanja ili vjerojatnosti da će propasti i mogućeg povlačenja odobrenja za obavljanje bankarskog poslovanja i da zbog toga nije bilo moguće predvidjeti ni nagodbu ni scenarij nesolventnosti uz pretpostavku poduzetnika koji trajno posluje.

- 77 Stoga, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, primjenjive pravne odredbe i činjenična situacija društva Banco Popular na dan sanacije isključuju primjenu hipotetskog scenarija kojim se uzima u obzir pretpostavka o poduzetniku koji trajno posluje.
- 78 Iz toga slijedi da nije relevantan argument tužiteljice koji se odnosi na razliku u vrijednosti koja bi bila posljedica primjene kriterija o trajnom poslovanju, a ne kriterija o likvidaciji u pogledu vrednovanja nezaštićene odgođene porezne imovine društva Banco Popular.
- 79 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da tužiteljica nije dokazala da je SRB počinio očitu pogrešku u ocjeni kad je odobrio ocjenu ureda procjenitelja prema kojoj se procjena načina na koji bi se postupalo prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima društva Banco Popular u slučaju da je nad tim društvom proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti trebala provesti prema scenariju likvidacije poduzetnika koji prestaje s poslovanjem.
- 80 Drugi tužbeni razlog stoga treba odbiti.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 20. Uredbe br. 806/2014 i poglavlja IV. Delegirane uredbe 2016/1075 jer vrednovanje 3 nije proveo neovisni procjenitelj

- 81 Tužiteljica tvrdi da ured procjenitelj nije ispunjavao uvjete da bi ga se smatralo neovisnim u svrhu provedbe vrednovanja 3 i da je SRB njegovim imenovanjem povrijedio odredbe poglavlja IV. Delegirane uredbe 2016/1075 i članak 20. Uredbe br. 806/2014.
- 82 SRB je u pobijanoj odluci smatrao da je ured procjenitelj neovisan, u skladu sa zahtjevima iz članka 20. stavka 1. Uredbe br. 806/2014 i poglavlja IV. Delegirane uredbe 2016/1075. Istaknuo je da je ured procjenitelj bio odabran u okviru postupka javne nabave, na kraju kojeg je SRB smatrao da posjeduje potrebne kvalifikacije, iskustvo, sposobnost, znanje i sredstva za provedbu vrednovanja 3, bez neopravdanog oslanjanja na relevantno tijelo javne vlasti ili društvo Banco Popular, u skladu sa zahtjevima iz članka 38. točke 1. i članka 39. Delegirane uredbe 2016/1075. SRB je smatrao da ured procjenitelj, uzimajući u obzir prirodu, veličinu i složenost vrednovanja koje treba provesti, ima primjerene ljudske i tehničke resurse za provedbu vrednovanja 3, u skladu s člankom 39. stavkom 2. Delegirane uredbe 2016/1075.
- 83 Osim toga, SRB je smatrao da je ured procjenitelj pravni subjekt koji ne ovisi o tijelima javne vlasti i društvu Banco Popular te da je u tom pogledu u potpunosti neovisan o SRB-u kao i da nije bio angažiran u izradi godišnjih računovodstvenih izvješća društva Banco Popular.
- 84 Naposljetku, što se tiče nepostojanja značajnog zajedničkog ili suprotnog interesa, koji je stvaran ili moguć u smislu članka 41. Delegirane uredbe 2016/1075, SRB je istaknuo da je ured procjenitelj proveo internu provjeru u pogledu mjerodavnih profesionalnih standarda. Uzimajući u obzir rezultat te provjere, ured procjenitelj smatrao je da se ne nalazi u sukobu interesa u pogledu svojega imenovanja kao neovisnog procjenitelja. U tom pogledu, SRB spominje različite izjave o nepostojanju sukoba interesa koje je ured procjenitelj dao tijekom postupka javne nabave i nakon svojega imenovanja, čiji je cilj bio osigurati njegovu neovisnost i neovisnost članova njegovih timova, osobito onog zaduženog za provedbu vrednovanja 3.
- 85 Uzimajući u obzir te izjave i jamstva koja je dao ured procjenitelj, SRB je smatrao da u odnosu na taj ured postoje dovoljna jamstva da bi se izbjegao svaki stvaran ili mogući značajan interes koji je zajednički ili suprotan interesu relevantnog tijela javne vlasti ili interesu društva Banco Popular. SRB je također uputio na točku 6.2.1. pobijane odluke, u kojoj je odgovorio na „očitovanja na

neovisnost ureda procjenitelja” koja su podnijeli pogođeni dioničari i vjerovnici tijekom postupka koji se odnosi na pravo na saslušanje. U toj je glavi SRB objasnio da ured procjenitelj, u trenutku svojeg imenovanja i tijekom provedbe vrednovanja 3, nije imao stvaran ili mogući značajan interes koji je zajednički ili suprotan interesu relevantnog tijela javne vlasti ili relevantnog subjekta u smislu članka 41. Delegirane uredbe 2016/1075.

86 SRB je zaključio da je ured procjenitelj bio neovisan u skladu sa zahtjevima iz članka 20. stavka 16. Uredbe br. 806/2014 i članka 39. do 41. Delegirane uredbe 2016/1075.

87 U tom pogledu, u skladu s člankom 20. stavkom 16. Uredbe br. 806/2014, SRB osigurava da vrednovanje provodi neovisna osoba iz stavka 1. tog članka, odnosno osoba koja je neovisna u odnosu na bilo koje tijelo javne vlasti, uključujući SRB i nacionalno sanacijsko tijelo, te na dotični subjekt.

88 Pravila o neovisnosti procjenitelja utvrđena su u poglavlju IV. Delegirane uredbe 2016/1075, u kojem se nalazi članak 38. koji glasi:

„Procjeniteljem može biti imenovana pravna ili fizička osoba. Smatra se da je procjenitelj neovisan o svim relevantnim tijelima javne vlasti i relevantnim subjektima ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1. procjenitelj posjeduje potrebne kvalifikacije, iskustvo, sposobnost, znanje i sredstva te može učinkovito provesti vrednovanje bez neopravdanog oslanjanja na relevantno tijelo javne vlasti ili relevantni subjekt u skladu s člankom 39.;
2. procjenitelj je pravno odvojen od relevantnih tijela javne vlasti i relevantnog tijela u skladu s člankom 40.;
3. procjenitelj nema značajan zajednički ili suprotni interes u smislu članka 41.”

89 Člankom 41. Delegirane uredbe 2016/1075, koji se odnosi na značajan zajednički ili suprotni interes, predviđeno je:

„1. Neovisni procjenitelj ne smije imati stvaran ili mogući značajan interes koji je zajednički ili suprotan interesu relevantnog tijela javne vlasti ili relevantnog subjekta.

2. Za potrebe stavka 1. stvarni ili mogući interes smatra se značajnim kad god bi, prema procjeni tijela za imenovanja ili drugog tijela koje može biti ovlašteno za obavljanje te zadaće u predmetnoj državi članici, mogao utjecati ili kad bi se razumno moglo smatrati da utječe na prosudbu neovisnog procjenitelja u provedbi vrednovanja.

3. Za potrebe stavka 1. relevantni su interesi koji su zajednički ili suprotni interesu najmanje sljedećih strana:

- a) višeg rukovodstva i članova upravljačkog tijela relevantnog subjekta;
- b) pravnih ili fizičkih osoba koje imaju kontrolu ili kvalificirani udio u relevantnom subjektu;

c) vjerovnika za koje je tijelo za imenovanja ili drugo tijelo koje može biti ovlašteno za obavljanje te zadaće u predmetnoj državi članici utvrdilo da su važni na temelju informacija koje su dostupne tijelu za imenovanja ili drugom tijelu koje može biti ovlašteno za obavljanje te zadaće u predmetnoj državi članici;

d) svakog subjekta grupe.

4. Za potrebe stavka 1. relevantno je najmanje sljedeće:

a) usluge koje neovisni procjenitelj pruža, uključujući prethodno pružanje usluga, relevantnom subjektu i osobama iz stavka 3., a posebno poveznica između tih usluga i elemenata relevantnih za vrednovanje;

b) osobni i financijski odnosi između neovisnog procjenitelja i relevantnog subjekta i osoba iz stavka 3.;

c) ulaganja ili drugi značajni financijski interesi neovisnog procjenitelja;

d) u pogledu pravnih osoba, sve strukturne podjele ili drugi aranžmani koji se uspostavljaju kako bi se uklonile prijetnje neovisnosti kao što su samopregled, koristoljublje, zagovaranje, familijarnost, povjerenje ili zastrašivanje, uključujući aranžmane s pomoću kojih se zaposlenike koji mogu biti uključeni u vrednovanje može razlikovati od drugih zaposlenika.

[...]"

90 Najprije valja istaknuti da tužiteljica ne osporava da je ured procjenitelj ispunio uvjete predviđene člankom 38. točkama 1. i 2. Delegirane uredbe 2016/1075, odnosno da je posjedovao kvalifikacije, iskustvo, sposobnost, znanje i sredstva potrebna za učinkovitu provedbu vrednovanja 3 i da je pravno odvojeno od relevantnih tijela javne vlasti i društva Banco Popular.

91 Ne tvrdi ni da je ured procjenitelj imao stvaran ili mogući značajan interes koji je zajednički ili suprotan interesu relevantnog tijela javne vlasti, odnosno SRB-a ili relevantnog subjekta, odnosno društva Banco Popular, u smislu članka 41. stavka 1. Delegirane uredbe 2016/1075.

92 Tužiteljica tvrdi da ured procjenitelj nije ispunio uvjete da bi ga se smatralo neovisnim, s obzirom na to da je imao stvaran ili mogući značajan interes koji je mogao utjecati ili bi se razumno moglo smatrati da utječe na njegovu prosudbu prilikom provedbe vrednovanja 3 u smislu članka 41. stavka 2. Delegirane uredbe 2016/1075.

93 Tužiteljica u biti tvrdi da postojanje takvih interesa ne treba ocjenjivati samo s obzirom na poveznice između, s jedne strane, ureda procjenitelja i, s druge strane, SRB-a ili društva Banco Popular, nego i s obzirom na sve okolnosti slučaja. Stoga SRB-u prigovara da nije uzeo u obzir, kao prvo, činjenicu da je ured procjenitelj već proveo vrednovanje 2 i, kao drugo, poveznice između potonjeg i društva Banco Santander.

Prvi dio, koji se odnosi na činjenicu da je ured procjenitelj proveo vrednovanja 2 i 3

- 94 Tužiteljica tvrdi da uredu procjenitelju, zbog poštovanja načela profesionalne pažnje i objektivnosti pri odabiru neovisnog procjenitelja, nije primjereno povjeriti provedbu vrednovanja 3 jer je proveo vrednovanje 2. Smatra da je taj ured bio pod snažnim pritiskom da sačuva svoj profesionalni ugled, što ga je navelo na to da izbjegne bilo kakav ispravak ili izmjenu zaključaka iz vrednovanja 2.
- 95 Tužiteljica podsjeća na to da SRB mora postupati u skladu s načelom dobre uprave, utvrđenim u članku 41. Povelje, i zahtjevom nepristranosti, čija je konkretna svrha izbjegavanje situacija u kojima postoji sukob interesa. Međutim, SRB je samo utvrdio da je imenovanje procjenitelja formalno u skladu sa zahtjevima iz Delegirane uredbe 2016/1075, a da pritom nije uzeo u obzir položaj ureda procjenitelja u sanacijskom postupku i njegov dojam nepristranosti. Nije dovoljno da su ispunjeni zahtjevi koji se odnose na strukturne podjele i značajne interese, nego je također potrebno sačuvati postupak od svake sumnje u pristranost.
- 96 Tužiteljica u replici priznaje da se primjenjivim odredbama, a osobito članku 20. Uredbe br. 806/2014, kao što to tvrdi SRB, dakako ne protivi to da vrednovanja 2 i 3 provede isti procjenitelj. Ističe, međutim, da činjenica da je ured procjenitelj proveo vrednovanje 2 predstavlja okolnost zbog koje ga se ne može smatrati objektivnim i neovisnim procjeniteljem.
- 97 Tužiteljica svojim argumentima SRB-u u biti prigovara da je imenovao ured procjenitelj kao neovisnog procjenitelja za provedbu vrednovanja 3 a da nije uzeo u obzir činjenicu da se za taj ured, s obzirom na to da je već provelo vrednovanje 2, ne može smatrati da ispunjava zahtjev nepristranosti, utvrđen u članku 41. stavku 1. Povelje, kako se tumači u sudskoj praksi Suda.
- 98 U tom pogledu, u članku 41. stavku 1. Povelje navedeno je među ostalim da svatko ima pravo da institucije, tijela, uredi i agencije Unije obrađuju nepristrano njegove predmete.
- 99 U skladu sa sudskom praksom, zahtjevom nepristranosti, koji se institucijama, tijelima, uredima i agencijama nalaže u izvršavanju njihovih zadaća, nastoji se osigurati jednako postupanje na kojem se Unija temelji. Tim se zahtjevom osobito nastoji izbjeći moguće situacije sukoba interesa što se tiče dužnosnika i službenika koji djeluju za račun institucija, tijela, ureda i agencija. S obzirom na temeljnu važnost jamstva neovisnosti i integriteta u vezi s unutaršnjim funkcioniranjem i vanjskom slikom institucija, tijela, ureda i agencija Unije, zahtjevom nepristranosti obuhvaćene su sve okolnosti koje dužnosnik ili službenik koji mora donijeti odluku o predmetu mora razumno prepoznati kao okolnosti koje, u očima trećih strana, mogu izgledati da će utjecati na njegovu neovisnost u predmetu (vidjeti presudu od 27. ožujka 2019., August Wolff i Remedia/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 100 Također, te su institucije, tijela, uredi i agencije dužni ispuniti zahtjev nepristranosti u vezi s objema njegovim sastavnicama, a to su, s jedne strane, subjektivna nepristranost na temelju koje ni jedan član dotične institucije ne smije pokazati pristranost ili osobne predrasude, i, s druge strane, objektivna nepristranost u skladu s kojom ta institucija mora pružiti dovoljno jamstva da isključi svaku osnovanu sumnju o mogućoj predrasudi (vidjeti presudu od 27. ožujka 2019., August Wolff i Remedia/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, t. 27. i navedenu sudsku praksu).
- 101 Međutim, kao što je to navedeno u točki 87. ove presude, SRB je u skladu s člankom 20. stavkom 16. Uredbe br. 806/2014 bio dužan osigurati neovisnost ureda procjenitelja s obzirom na okolnosti slučaja.

- 102 Točno je da načelno nije moguće isključiti da činjenica da je ured procjenitelj već sudjelovao u postupku sanacije društva Banco Popular na način da je proveo vrednovanje 2, prije donošenja sanacijskog programa, u očima trećih osoba može izgledati kao okolnost koja ga sprečava u tome da bude objektivan i nepristran prilikom provedbe vrednovanja 3.
- 103 U tom pogledu, valja istaknuti da je SRB u pobijanoj odluci naveo da je više pogođenih dioničara i vjerovnika podnijelo očitovanja koja se tiču neovisnosti ureda procjenitelja i da su tvrdili da potonji nije trebao provesti vrednovanje 3 jer je već proveo vrednovanje 2. U nekima od tih očitovanja spominjala se činjenica da vrednovanje 2 uključuje *ex ante* procjenu postupanja prema svakoj kategoriji dioničara ili vjerovnika u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti i tvrdilo se da je ured procjenitelj htio potvrditi zaključke analize načela prema kojem niti jedan vjerovnik ne smije biti u slabijem položaju, koju je provelo u vrednovanju 2.
- 104 Međutim, valja istaknuti da na temelju okolnosti ovog slučaja, s jedne strane, nije moguće dokazati da je na ured procjenitelj, dok je provodio vrednovanje 3, utjecala činjenica da je proveo vrednovanje 2 i da te okolnosti, s druge strane, proturječe argumentu tužiteljice prema kojem se moglo razumno očekivati da mu nedostaje objektivnosti ili nepristranosti.
- 105 Najprije valja podsjetiti na to da je vrednovanje 2 podijeljeno na dva dijela, od kojih se u prvom nalazi privremeno vrednovanje društva Banco Popular za potrebe sanacije, a u drugom se nalazi simulacija scenarija likvidacije. Prvi dio sadržava procjenu imovine i obveza društva Banco Popular i cilj mu je utvrditi njegovu ekonomsku vrijednost u okviru primjene instrumenta prodaje poslovanja. SRB je taj prvi dio uzeo u obzir u svrhu donošenja sanacijskog programa. Simulacija scenarija likvidacije, koja se nalazi u drugom dijelu, ima za cilj, u skladu s člankom 20. stavkom 9. Uredbe br. 806/2014, procijeniti postupanje koje bi svaki red dioničara i vjerovnika očekivao da se subjekt na koji se odnosi sanacijska mjera likvidira redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti u skladu sa španjolskim zakonodavstvom.
- 106 U vrednovanju 3 analiza razlike u postupanju temelji se na stvarnom postupanju prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima nakon sanacije. Procjena imovine i obveza društva Banco Popular u svrhu sanacije iz prvog dijela vrednovanja 2 nije uzeta u obzir u vrednovanju 3 i stoga nije mogla utjecati na ured procjenitelj prilikom provedbe tog vrednovanja.
- 107 Stoga se argument tužiteljice odnosi samo na drugi dio vrednovanja 2, koji odgovara simulaciji scenarija likvidacije.
- 108 U tom pogledu, SRB je u pobijanoj odluci istaknuo da primjenjivi pravni okvir potvrđuje da privremena procjena načina na koji se moglo postupati prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima da je subjekt bio likvidiran u okviru vrednovanja 2, nije mogla biti tako precizna poput one iz vrednovanja 3 zbog više razloga, i to osobito zbog vremenskih ograničenja i manjka podataka koji su dovoljno bliski datumu sanacije u okviru vrednovanja 2. Tako je u skladu s člankom 20. stavkom 9. Uredbe br. 806/2014, vrednovanje 2 uključivalo „procjenu” tog postupanja, dok je u članku 20. stavku 17. te uredbe predviđeno da se vrednovanjem 3 mora „utvrditi” to postupanje. SRB je naveo da samu činjenicu da su privremena procjena iz vrednovanja 2 i vrednovanje 3 dali slične rezultate, ali da su se temeljile na različitim pretpostavkama, samu za sebe nije moguće smatrati dostatnim dokazom da vrednovanje 3 nije bilo provedeno u skladu sa pravnim zahtjevima.

- 109 Kao prvo, valja istaknuti da je ured procjenitelj u vrednovanju 2 pojasnio da ne raspolaže svim potrebnim informacijama i podacima niti da ima dovoljno vremena da bi u toj fazi proveo procjenu koja bi bila više od samo indikativne procjene. Taj je ured u više navrata naveo da se simulacija scenarija likvidacije temelji na brojnim nepreciznim informacijama i da će, kada budu dostupne preciznije informacije, moći doraditi svoje pretpostavke i pripremiti „konkretniji” i pouzdaniji scenarij likvidacije.
- 110 Ured procjenitelj naveo je, među ostalim, da je „[s] obzirom na to da [mu] nisu bile dostavljene struktura poduzetnika ili bilance pojedinačnih subjekata, [njegov] scenarij likvidacije izrađen na konsolidiranoj osnovi kao primjer” i da se „stvarna likvidacija na temelju [Zakona 22/2003] odnosila na pojedinačne subjekte”. Dodao je da će „[p]o primitku tih dodatnih informacija moći dati konkretniju simulaciju scenarija likvidacije na pojedinačnoj osnovi”.
- 111 S jedne strane, iz toga proizlazi da su se u vrednovanju 2 nalazile brojne rezerve u pogledu pouzdanosti simulacije scenarija likvidacije. S druge strane, iz točaka 105. i 106. ove presude proizlazi da se procjenom društva Banco Popular u scenariju likvidacije u vrednovanju 3 koja se razlikuje od procjene iz simulacije sadržane u vrednovanju 2 ne može dovesti u pitanje valjanost potonjeg vrednovanja.
- 112 Tužiteljica stoga ne može valjano tvrditi da se ured procjenitelj prilikom provedbe vrednovanja 3, kako bi zaštitio svoj profesionalni ugled, smatrao vezanim zaključcima iz vrednovanja 2, ni da bi razlika između tih dvaju vrednovanja mogla naštetiti njegovu profesionalnom ugledu i time dovesti do njegove neobjektivnosti.
- 113 Kao drugo, argumentu tužiteljice prema kojem je ured procjenitelj htio izbjeći bilo kakav ispravak ili izmjenu zaključaka iz vrednovanja 2 proturječe okolnosti u kojima su provedena vrednovanja 2 i 3.
- 114 U tom pogledu, SRB je u pobijanoj odluci, u odgovoru na očitovanja navedena u točki 103. ove presude, naveo da se vrednovanje 3 temeljilo na informacijama koje su vremenski bliže 6. lipnju 2017., danu završetka poslovanja, kad su postale dostupne, dok je *ex ante* procjena načina na koji bi se postupalo prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima u hipotetskom postupku u slučaju nesolventnosti, koja se nalazi u vrednovanju 2, provedena u specifičnom vremenskom razdoblju i temelji se na informacijama kojima je ured procjenitelj raspolagao prije sanacije, odnosno uglavnom na onima koje su bile dostupne 31. ožujka 2017. SRB je smatrao da je ured procjenitelj, imajući u vidu različite informacije na kojima su se temeljile te procjene kao i njihovu različitu svrhu, itekako mogao doći do različitih zaključaka.
- 115 S jedne strane, valja podsjetiti na to da se simulacija scenarija likvidacije iz vrednovanja 2 nužno temeljila na podacima koji su prethodili donošenju sanacijskog programa, dok je vrednovanje 3 trebalo uzeti u obzir podatke dostupne na dan sanacije. Stoga se nije moglo pretpostaviti da bi ured procjenitelj, kad je riječ o procjeni društva Banco Popular u hipotetskom scenariju likvidacije koja je provedena u vrednovanju 3, došao do istog rezultata kao i u simulaciji iz vrednovanja 2.
- 116 S druge strane, tužiteljica priznaje da je vrednovanje 2 trebalo biti hitno provedeno. Stoga, kao što je to ured procjenitelj naveo u vrednovanju 2, simulacija scenarija likvidacije temeljila se na neprovjerenim pretpostavkama koje je trebalo dodatno razjasniti.

- 117 Iz toga proizlazi da je SRB, od trenutka kad je primio vrednovanje 2, znao za činjenicu da se ured procjenitelj trebao osloniti na nove podatke u vrednovanju 3 i stoga izmijeniti procjenu provedenu u simulaciji scenarija likvidacije. Tužiteljica stoga ne može valjano tvrditi da je činjenica da je ured procjenitelj proveo vrednovanje 2 SRB trebala navesti na to da posumnja u njegovu objektivnost i nepristranost.
- 118 Kao treće, tužiteljica ne osporava da su vrednovanja 2 i 3 provedena u različite svrhe i u skladu s različitim pristupima.
- 119 Tužiteljica je na raspravi objasnila da je SRB trebao angažirati drugog procjenitelja kako bi proveo vrednovanje prema drugačijoj metodi, a da je ured procjenitelj primijenio jednaku metodologiju u vrednovanjima 2 i 3, odnosno procjenu prema scenariju likvidacije.
- 120 Međutim, s obzirom na to da iz analize drugog tužbenog razloga proizlazi da je procjenu načina na koji bi se s pogođenim dioničarima i vjerovnicima društva Banco Popular postupalo u slučaju da je nad njime proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti trebalo provesti prema scenariju likvidacije, tužiteljica ne može s uspjehom tvrditi da je zbog odabira te metode bilo moguće stvoriti dojam manjka objektivnosti na strani ureda procjenitelja. Suprotno onomu što tvrdi, bilo koji drugi procjenitelj koji bi bio imenovan za provedbu vrednovanja 3 trebao se osloniti na hipotetski scenarij likvidacije društva Banco Popular.
- 121 Osim toga, valja istaknuti to da ured procjenitelj u vrednovanju 3 nije samo potvrdio rezultat simulacije iz vrednovanja 2.
- 122 Tako je, na primjer, u vrednovanju 2 ukupan iznos unovčene imovine društva Banco Popular za vjerovnike, u slučaju trogodišnjeg scenarija likvidacije, procijenjen na iznos između 120,9 milijardi eura u najboljem slučaju i 116,5 milijardi eura u najgorem slučaju. U vrednovanju 3, za trogodišnji scenarij likvidacije procjena imovine dovela je do drugačijeg rezultata, i to do 101,546 milijarde eura u najboljem slučaju i do 97,593 milijarde eura u najgorem slučaju.
- 123 Sama činjenica da je ured procjenitelj došao do istog zaključka, odnosno da pogođeni dioničari i vjerovnici neće dobiti povrat u slučaju likvidacije društva Banco Popular, nije dovoljna da bi se dokazalo da se prilikom provedbe vrednovanja 3 smatrao vezanim svojom procjenom provedenom u vrednovanju 2.
- 124 Iz prethodno navedenog proizlazi da se argument kojim se želi stvoriti dojam manjka objektivnosti na strani ureda procjenitelja zbog toga što je proveo vrednovanje 2, ne temelji ni na kakvom konkretnom dokazu i da ga opovrgava sam sadržaj vrednovanja 3.
- 125 Stoga, u okolnostima ovog slučaja, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, na temelju činjenice da je ured procjenitelj proveo vrednovanje 2 ne može se dovesti u pitanje njegova neovisnost za provedbu vrednovanja 3 i njegovo imenovanje od strane SRB-a kao neovisnog procjenitelja.
- 126 Iz toga slijedi da je prvi dio potrebno odbiti.

Drugi dio, koji se odnosi na veze između ureda procjenitelja i društva Banco Santander

- 127 Tužiteljica tvrdi da je SRB pogrešno postupio kad u cilju ocjene neovisnosti ureda procjenitelja nije uzeo u obzir odnose između tog ureda i društva Banco Santander.

- 128 Kao prvo, tvrdi da je SRB, s obzirom na usluge koje je ured procjenitelj pružio društvu Banco Santander prije i nakon sanacije društva Banco Popular, trebao doći do zaključka da to društvo ne ispunjava uvjete da bi ga se smatralo neovisnim procjeniteljem jer je imao stvaran ili mogući značajni interes koji bi mogao utjecati na njegovu prosudbu ili bi se razumno moglo smatrati da utječe na njegovu prosudbu pri provedbi vrednovanja 3 u smislu članka 41. Delegirane uredbe 2016/1075.
- 129 Kao prvo, tužiteljica tvrdi da SRB nije uzeo u obzir činjenicu da je ured procjenitelj tijekom 25 godina, odnosno do 2016. godine vodio računovodstvo društva Banco Santander.
- 130 U tom pogledu valja istaknuti da su određeni pogođeni dioničari i vjerovnici tijekom postupka koji se odnosi na pravo na saslušanje podnijeli očitovanja o neovisnosti ureda procjenitelja, koja je bila dovedena u pitanje činjenicom da je taj ured u prošlosti, prije donošenja sanacijskog programa, pružio usluge revizije društvu Banco Santander.
- 131 SRB je u pobijanoj odluci, u odgovoru na ta očitovanja zaključio da usluge revizije koje je ured procjenitelj pružio društvu Banco Santander ne treba uzeti u obzir prilikom ocjene neovisnosti koju je proveo u trenutku kad je 23. svibnja 2017. taj ured angažiran, s obzirom na to da je ta ocjena provedena u odnosu na društvo Banco Popular. SRB je naveo da tog dana nije bila izvršena ocjena neovisnosti ureda procjenitelja u odnosu na potencijalne kupce s obzirom na to da, s jedne strane, nije bila predviđena pravnim okvirom i jer se, s druge strane, postupak vrednovanja razlikuje od postupka prodaje u kojem se određuje kupac. Konkretno, ured procjenitelj prije donošenja sanacijskog programa nije imao pristup informacijama koje se odnose na imena potencijalnih kupaca ili na identitet kupca.
- 132 SRB je s obzirom na opseg i svrhu vrednovanja 3 smatrao da usluge revizije koje je ured procjenitelj u prošlosti pružio društvu Banco Santander nisu utjecale na neovisnost tog ureda kad je riječ o provedbi vrednovanja 3 i da zbog njih nije nastao stvaran ili mogući značajan interes koji je zajednički ili suprotan u smislu članka 41. Delegirane uredbe 2016/1075. Konkretno, istaknuo je da se vrednovanje 3 odnosi samo na imovinu i obveze društva Banco Popular prije njegove prodaje društvu Banco Santander, a ne na imovinu i obveze društva Banco Santander.
- 133 Stoga valja zaključiti da na dan imenovanja ureda procjenitelja kao neovisnog procjenitelja, i to 23. svibnja 2017., nije bio poznat identitet kupca i da slijedom toga nije bilo moguće uzeti u obzir veze između ureda procjenitelja i društva Banco Santander. Osim toga, valja istaknuti da ured procjenitelj, na dan svojega imenovanja procjeniteljem, više nije pružio usluge revizije društvu Banco Santander, što tužiteljica uostalom niti ne tvrdi.
- 134 Usto, u skladu s člankom 41. stavkom 4. točkom (a) Delegirane uredbe 2016/1075, u svrhu utvrđivanja postoji li stvaran ili mogući značajan interes koji je zajednički ili suprotan u smislu stavka 1. tog članka, relevantne su usluge koje neovisni procjenitelj pruža, uključujući prethodno pružanje usluga, relevantnom subjektu i osobama iz stavka 3., a posebno poveznica između tih usluga i elemenata relevantnih za vrednovanje.
- 135 Međutim, tužiteljica ne ističe nijedan argument kojim nastoji dokazati da postoji poveznica između usluga revizije koje je društvu Banco Santander pružio ured procjenitelj i elemenata relevantnih za vrednovanje 3, koje se odnosilo samo na procjenu društva Banco Popular, a ne na procjenu društva Banco Santander.

- 136 Kao drugo, tužiteljica tvrdi da činjenica da je društvo Banco Santander angažiralo ured procjenitelj kao savjetnika za transakcije koje su dovele do sporazumâ između potonjeg društva i određenih ulagača društva Banco Popular, koji su pokrenuli sudske ili izvansudske postupke, dokazuje da postoje stvaran ili moguć značajan interes između procjenitelja i dotičnog subjekta u smislu članka 41. Delegirane uredbe 2016/1075. Tužiteljica smatra da se osobu koja odmah nakon sanacije savjetuje kupca subjekta u sanaciji, u području koje je izravno povezano sa sporovima koji proizlaze iz sanacije, ne može smatrati neovisnom od osobe koja ju je angažirala. Osim toga, društvo Banco Santander angažiralo je ured procjenitelj zbog informacija kojima je ured raspolagao o društvu Banco Popular zahvaljujući tome što je sudjelovao u vrednovanju 2.
- 137 Tijekom postupka koji se odnosi na pravo na saslušanje, određeni pogođeni dioničari i vjerovnici podnijeli su također očitovanja o neovisnosti ureda procjenitelja koja bi bila dovedena u pitanje činjenicom da je društvo Banco Popular, nakon što je nad njime provedena sanacija, pružilo društvu Banco Santander usluge koje se odnose na integraciju društva Banco Popular ili na isplatu djelomične odštete od strane društva Banco Santander određenim vjerovnicima društva Banco Popular.
- 138 SRB je u pobijanoj odluci, u odgovoru na ta očitovanja zaključio da na temelju tih usluga nije moguće utvrditi da postoji značajan interes koji je zajednički ili suprotan u smislu članka 41. stavaka 2. i 4. Delegirane uredbe 2016/1075, interesu relevantne osobe u smislu članka 41. stavka 3. te delegirane uredbe.
- 139 Kao prvo, SRB je smatrao da, s obzirom na opseg i svrhu vrednovanja 3, usluge koje je ured procjenitelj pružio nakon datuma sanacije u pogledu poduzetnika koji trajno posluje ne mogu utjecati na vrednovanje 3 i elemente koji se nalaze u njemu. Osim toga, istaknuo je da vrednovanje 3 ne može utjecati na položaj društva Banco Popular ili društva Banco Santander jer se njime samo određuje treba li pogođenim dioničarima i vjerovnicima isplatiti odštetu iz Jedinstvenog fonda za sanaciju.
- 140 Kao drugo, SRB je smatrao da je ured procjenitelj, nakon donošenja sanacijskog programa, u svakom slučaju dao dodatna jamstva kako bi se zajamčilo to da usluge pružene društvu Banco Santander ne mogu dovesti do značajnog zajedničkog ili suprotnog interesa koji je stvaran ili moguć. SRB je istaknuo da je ured procjenitelj u svojoj izjavi od 18. prosinca 2019. potvrdio da nijedna usluga pružena društvu Banco Santander nije bila povezana s procjenom imovine ili obveza koje su bile predmet vrednovanja 3, ni s financijskim izvješćivanjem koje se na njih odnosi. Osim toga, naveo je da je ured procjenitelj potvrdio da nije bilo protoka informacija između izvršenog vrednovanja i drugih projekata, s obzirom na provedene zaštitne mjere i njegove protokole o povjerljivosti.
- 141 Konkretno, kad je riječ o uslugama u vezi s integracijom društva Banco Popular, SRB je naveo da je ured procjenitelj dovoljno pojasnio da, iako je društvu Banco Santander pružao savjetodavne usluge, one nisu bile povezane s uslugama pruženima SRB-u, da se nisu odnosile ni na jedno pitanje u vezi s uslugama vrednovanja pruženima SRB-u i da nisu podrazumijevale usluge procjene ili pravne usluge povezane s društvom Banco Popular.
- 142 Kad je riječ o uslugama koje se odnose na isplatu odštete određenim vjerovnicima društva Banco Popular od strane društva Banco Santander, SRB je u uvodnoj izjavi 93. pobijane odluke istaknuo da je ured procjenitelj pojasnio da te usluge nisu bile povezane s pravnim savjetovanjem ili uslugama savjetovanja o tim tražbinama. Konkretno, taj je ured bio angažiran za osnivanje i provedbu rješenja jedinstvenog koordinacijskog centra za prikupljanje informacija o postupanju s

izvansudskim i sudskim tražbinama kako bi se povećala učinkovitost i skratilo vrijeme postupanja. Konkretnije, zadaće ureda procjenitelja sastojale su se od usluga povezanih s praćenjem i dokumentiranjem administrativnih informacija te pripremom periodičnih izvješća. Usto, dodao je da nije sudjelovao u poslovima pravne zaštite jer je Banco Santander angažirao vanjske odvjetničke urede za postupanje s tim tražbinama, te da nije ni utvrdio ni izračunao iznos odšteta koje je Banco Santander ponudio klijentima društva Banco Popular.

- 143 Valja istaknuti da je SRB tijekom cijelog postupka koji se odnosio na sanaciju društva Banco Popular, osiguravao, kao što je to i bio dužan činiti, da ured procjenitelj ispunjava zahtjeve neovisnosti i, konkretno, zahtjeve koji se odnose na nepostojanje sukoba interesa predviđene u članku 41. Delegirane uredbe 2016/1075.
- 144 Tako je ured procjenitelj, tijekom postupka javne nabave koji je rezultirao time da mu je dodijeljen poseban ugovor, 18. svibnja 2017. SRB-u dostavio izjavu o nepostojanju sukoba interesa s društvom Banco Popular. Dana 23. svibnja 2017., na dan kad je imenovan procjeniteljem, podnio je i izjavu o svojoj neovisnosti u skladu s Delegiranom uredbom 2016/1075, u kojoj je, među ostalim, naveo da je upoznat s pravnim zahtjevima i da su, kada je to bilo potrebno, bile poduzeti odgovarajuće radnje, da bi se osiguralo da ni on ni bilo koji član tima predloženog za izvršenje posebnog ugovora nema značajan interes kako je definiran u članku 41. Delegirane uredbe 2016/1075. Obvezao se da će provesti sve potrebne radnje kako bi osigurao da sve buduće usluge pružene drugim strankama ne dovode u pitanje njegovu neovisnost. Istaknuo je da će svaki dolazak novih članova njegovu timu morati biti u skladu sa zahtjevima neovisnosti i da će to trebati odobriti SRB.
- 145 Nakon što je 21. rujna 2017. i 11. travnja 2019. imenovan procjeniteljem, ured procjenitelj dao je dodatne izjave o svojoj neovisnosti nakon što su u tim koji je radio na vrednovanju 3 došli novi članovi. Štoviše, taj je ured 18. prosinca 2019. podnio izjavu o nepostojanju sukoba interesa u kojoj je potvrdio da je na dan 15. studenoga 2019., a i prije toga, uzimajući u obzir svoje sustave i svoje kontrole, bio neovisan za potrebe vrednovanja 3 i da nije bio upoznat sa sukobima interesa u pogledu drugih poslova koje je izvršio ni s pojedinačnim sukobima interesa.
- 146 Valja istaknuti da je ured procjenitelj u svojoj izjavi od 18. prosinca 2019., danoj na SRB-ov zahtjev nakon očitovanja pogođenih dioničara i vjerovnika u okviru postupka koji se odnosi na pravo na saslušanje, naveo usluge koje je pružio društvu Banco Santander i pojasnio da ne postoji poveznica između usluga koje je pružao društvu Banco Santander i onih pruženih SRB-u za provedbu vrednovanja 3 ili izradu dokumenta pojašnjenja. Dodao je da nije pružao usluge u vezi s vrednovanjem ili financijskim izvješćivanjem o imovini i obvezama koji su predmet vrednovanja 3.
- 147 SRB je pojašnjenja ureda procjenitelja ponovio u uvodnoj izjavi 93. pobijane odluke, koja se spominje u točki 142. ove presude. SRB je tako utvrdio da je ured procjenitelj, u izjavi od 18. prosinca 2019., pružio dodatna jamstva kako bi osigurao da na temelju usluga pruženih društvu Banco Santander koje se odnose na isplatu odštete određenim vjerovnicima društva Banco Popular, nakon sanacije, nije moguće dokazati postojanje stvarnog ili mogućeg značajnog interesa koji je zajednički ili suprotan u smislu članka 41. stavka 2. i članka 41. stavka 4. točke (a) Delegirane uredbe 2016/1075.
- 148 Međutim, tužiteljica ne objašnjava na koji su način te usluge mogle biti takve prirode da utječu na prosudbu ureda procjenitelja prilikom provedbe vrednovanja 3 u smislu članka 41. stavka 2. Delegirane uredbe 2016/1075.

- 149 Iz toga proizlazi da argumenti tužiteljice ne mogu dovesti u pitanje SRB-ovu ocjenu prema kojoj na temelju usluga koje je ured procjenitelj pružio društvu Banco Santander nije moguće dokazati postojanje stvarnog ili mogućeg značajnog interesa koji bi mogao utjecati na njegovu prosudbu ili bi se razumno moglo smatrati da utječe na prosudbu ureda procjenitelja u smislu članka 41. Delegirane uredbe 2016/1075.
- 150 Kao drugo, tužiteljica tvrdi da veze između ureda procjenitelja i društva Banco Santander u očima trećih osoba stvaraju sumnju u pristranost, zbog čega ga se ne može smatrati neovisnim procjeniteljem. Nepristranost pretpostavlja odsutnost predrasuda ili davanja prednosti. Međutim, smatra da vrednovanje 3 može imati negativne učinke na društvo Banco Santander, naštetiti njegovu položaju u sporovima povezanim sa sanacijom društva Banco Popular ili dovesti do podnošenja odštetnih zahtjeva od strane prijašnjih dioničara društva Banco Popular.
- 151 Valja istaknuti da u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 99. i 100. ove presude, zahtjev nepristranosti, koji se primjenjuje na ured procjenitelja, obuhvaća sve okolnosti koje su takve naravi da zbog njih trećim osobama može razumno izgledati da mogu utjecati na njegovu neovisnost. Kako bi se utvrdilo da je došlo do povrede tog zahtjeva, poveznice između njega i društva Banco Santander moraju predstavljati okolnost koja može pobuditi opravdanu sumnju u moguću predrasudu.
- 152 Stoga, da bi se utvrdilo da je SRB trebao uzeti u obzir dojam da uredu procjenitelju manjka objektivnost ili nepristranost zbog njegovih veza s društvom Banco Santander, potrebno je dokazati da je taj ured, kad je u vrednovanju 3 zaključio da se prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima ne bi bolje postupalo u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti od načina na koji se prema njima postupalo zbog sanacije, namjeravao dati prednost drugoj opciji.
- 153 Međutim, SRB je u pobijanoj odluci istaknuo da vrednovanje 3, s obzirom na njegov cilj, a to je utvrditi bi li se s pogođenim dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo u okviru hipotetskog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, nije moglo utjecati na prodaju društva Banco Popular kao ni na položaj društva Banco Santander. SRB je smatrao da je vrednovanje 3 utjecalo samo na njega jer bi on u slučaju razlike u postupanju trebao isplatiti odštetu iz Jedinstvenog fonda za sanaciju.
- 154 U tom pogledu, kao prvo, valja podsjetiti na to da je ured procjenitelj u vrednovanju 3 procijenio vrijednost imovine i obveza društva Banco Popular u okviru hipotetskog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti i smatrao da pogođeni dioničari i vjerovnici ne bi dobili povrat u slučaju da je društvo Banco Popular bilo likvidirano na dan sanacije. Uspoređujući rezultat te procjene sa stvarnom situacijom pogođenih dioničara i vjerovnika koja je posljedica sanacije, SRB je zaključio da nemaju pravo ni na kakvu odštetu na temelju članka 76. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 806/2014.
- 155 Međutim, čak i pod pretpostavkom da je ured procjenitelj u vrednovanju 3 zaključio da bi se prema pogođenim dioničarima i vjerovnicima postupalo bolje u slučaju likvidacije društva Banco Popular od načina na koji se prema njima postupalo zbog sanacije, odštetu koja bi mogla biti posljedica toga isplatio bi Jedinstveni fond za sanaciju, a ne društvo Banco Santander.
- 156 Kao drugo, valja napomenuti da je slučaj u kojem bi vrednovanje provedeno na temelju članka 20. stavaka 16. do 18. Uredbe br. 806/2014 uputilo na to da bi se prema dioničarima i vjerovnicima nekog subjekta postupalo bolje od načina na koji se prema njima postupalo, a koji je posljedica

sanacije, sastavni dio funkcioniranja sanacijskog mehanizma predviđenog Uredbom br. 806/2014 jer se njime uspostavlja mehanizam odštete na temelju načela prema kojem niti jedan vjerovnik ne smije biti u slabijem položaju, utvrđenom u njezinu članku 15. stavku 1. točki (g).

- 157 Osim toga, važno je naglasiti da činjenica da su pogođeni dioničari i vjerovnici mogli dobiti povrat dijela svojih potraživanja u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti ne znači da je odluka o provođenju sanacijskog postupka nad predmetnom bankom bila pogrešna i da taj postupak nije bio nužan i opravdan, s obzirom na to da je cilj sanacije izbjeći likvidaciju banke od systemske važnosti.
- 158 Stoga, suprotno onomu što je tužiteljica tvrdila na raspravi, rezultat vrednovanja 3 ne utječe na zakonitost i legitimnost odluke o provođenju sanacijskog postupka nad društvom Banco Popular ni na rezultat te sanacije, odnosno njegovu prodaju društvu Banco Santander.
- 159 Štoviše, valja podsjetiti na to da se cilj vrednovanja 2 razlikuje od cilja vrednovanja 3, a to je procjena vrijednosti cijelog društva Banco Popular za potencijalnog kupca u okviru primjene instrumenta prodaje poslovanja. Stoga se procjenom vrijednosti imovine društva Banco Popular u okviru hipotetskog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti koja je provedena u vrednovanju 3 ne može dovesti u pitanje procjenu provedenu u vrednovanju 2 ni, prema tome, prodaju društva Banco Popular društvu Banco Santander za jedan euro.
- 160 Osim toga, na temelju članka 85. stavka 4. posljednjeg podstavka Direktive 2014/59, eventualno poništenje odluke o sanaciji ne može dovesti do promjene uvjeta prodaje društva Banco Popular društvu Banco Santander. Stoga, neovisno o rezultatu vrednovanja 3, nije moguće dovesti u pitanje prodaju društva Banco Popular društvu Banco Santander za cijenu od jednog eura.
- 161 Kao treće, suprotno onomu što tvrdi tužiteljica, posljedica procjene provedene u vrednovanju 3 ne može biti nastanak prava pogođenih dioničara i vjerovnika na to da im društvo Banco Santander naknadi štetu.
- 162 U tom pogledu, dovoljno je istaknuti da je Sud smatrao da se i tužbom za utvrđivanje odgovornosti i tužbom za utvrđenje ništavosti zahtijeva da kreditna institucija ili investicijsko društvo koje je u postupku sanacije ili slijednik tih subjekata nadoknadi gubitke koje su dioničari pretrpjeli zbog toga što je sanacijsko tijelo izvršavalo ovlasti otpisa i konverzije u odnosu na obveze te institucije ili tog društva, ili se zahtijeva da provede povrat ukupnih uloženi iznosa prilikom upisa dionica koje su otpisane zbog provođenja tog postupka sanacije. Takvim tužbama dovodi se u pitanje bilo kakvo vrednovanje na kojem se temelji odluka o sanaciji, s obzirom na to da je sastav kapitala dio objektivnih podataka tog vrednovanja. Kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik Richard de la Tour u točkama 82. i 95. svojeg mišljenja, sam postupak sanacije kao i ciljevi koji se žele postići Direktivom 2014/59 bili bi dakle ugroženi (presuda od 5. svibnja 2022., Banco Santander (Sanacija banke Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, t. 43.).
- 163 Iz prethodno navedenog proizlazi da ured procjenitelj, s obzirom na to da vrednovanje 3, neovisno o njegovu rezultatu, nije moglo utjecati na situaciju društva Banco Santander, nije bio u mogućnosti dati prednost tom društvu. Stoga njihove veze ne mogu pobuditi legitimnu sumnju u postojanje eventualne predrasude niti dovesti do manjka objektivnosti ili nepristranosti ureda procjenitelja. Te veze nisu predstavljale okolnost kojom se može dovesti u pitanje njegova neovisnost za provedbu vrednovanja 3 i njegovo imenovanje od strane SRB-a neovisnim procjeniteljem.

164 Iz toga slijedi da je potrebno odbiti i drugi dio, a slijedom toga i prvi tužbeni razlog u cijelosti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se vrednovanje 3 temelji na pogrešnoj osnovi u pogledu financijskog stanja društva Banco Popular u trenutku njegove sanacije

- 165 Tužiteljica je u tužbi, u okviru trećeg tužbenog razloga od Općeg suda u biti zatražila da na temelju mjere izvođenja dokaza Juzgadu Central de instrucción nº 4 de Audiencia Nacional (Središnji istražni sud br. 4 Središnjeg suda, Španjolska) naloži da dostavi stručno izvješće Banke Španjolske od 8. travnja 2019. koje se odnosi na društvo Banco Popular.
- 166 Aktom koji je 2. rujna 2022. podnijela Općem sudu, tužiteljica je dostavila to izvješće kao novi dokazni prijedlog na temelju članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda. Tužiteljica je navela da zbog toga odustaje od svojeg zahtjeva za donošenje mjere izvođenja dokaza.
- 167 Tužiteljica je na raspravi tvrdila da je u stručnom izvješću Banke Španjolske navedeno imovinsko stanje društva Banco Popular neposredno prije sanacije i da je na temelju njega bilo moguće ocijeniti mogućnost banke da upravlja svojom imovinom i obvezama u okviru nastavka svojeg poslovanja. Pojasnila je da je to izvješće bilo ključno da bi se mogao primijeniti kriterij poduzetnika koji trajno posluje i provesti vrednovanje koje se razlikuje od vrednovanja 3 na temelju tog kriterija.
- 168 SRB i Kraljevina Španjolska tvrdili su da to izvješće nije relevantno jer se odnosilo na vrijednost društva Banco Popular u prosincu 2016. SRB među ostalim tvrdi da se to izvješće odnosi na činjenice koje nisu relevantne za procjenu hipotetskog postupanja ili usporedbe provedene u vrednovanju 3, koje nisu bile ocijenjene u pobijanoj odluci.
- 169 Kao što je to navela Kraljevina Španjolska, to je stručno izvješće podneseno u okviru kaznenog postupka u vezi s odgovornošću društva Banco Popular i njegovih direktora prilikom povećanja kapitala do kojeg je došlo tijekom financijske godine 2016., a koje se temeljilo na informacijama o računovodstvenom i financijskom stanju banke, obavijestima ulagačima putem prospekta o izdavanju koji ne odražavaju njegovu stvarnu ekonomsku situaciju.
- 170 Valja istaknuti da su u stručnom izvješću Banke Španjolske glavni zaključci sažeti na sljedeći način: kao prvo, tri su slučaja povlačenja depozita u drugom tromjesečju 2017. bila uzrok sanacije društva Banco Popular, kao drugo, godišnji financijski izvještaji iz prospekta o povećanju kapitala iz 2016. nisu bili u skladu s određenim aspektima računovodstvenih propisa, osobito s klasifikacijom transakcija koje su refinancirane kao sumnjive i, kao treće, određene pretpostavke prihvaćene da bi se došlo do procjena koje se nalaze u prospektu bile su previše optimistične.
- 171 Tužiteljica u tužbi tvrdi da je u stručnom izvješću Banke Španjolske navedeno da gubici koje su pretrpjeli ulagači nisu bili posljedica nedostatnosti imovine društva Banco Popular za pokrivanje gubitaka, nego nemogućnosti da se odgovori na visoke zahtjeve za povlačenje depozita. U tom se izvješću navodi da je, u skladu s godišnjim financijskim izvještajima za 2016., društvo Banco Popular imalo pozitivnu neto imovinu u iznosu od 11,088 milijardi eura i ostvarivalo dobit, da je do sanacije društva Banco Popular došlo zbog problema s odljevom depozitâ, da je 23. svibnja 2017. došlo do iznimno velikog odljeva depozita nakon intervjua s SRB-ovom predsjednicom na televizijskom kanalu Bloomberg, da je Banka Španjolske 5. lipnja 2017. društvu Banco Popular dala hitnu likvidnosnu pomoć u iznosu od 9,5 milijardi eura i da je upravni odbor društva Banco Popular dopisom od 6. lipnja 2017. od ESB-a zatražio da utvrdi da banka propada ili je vjerojatno da će propasti, ali je naveo i da treba nastaviti s potragom za privatnim rješenjem. Iz

tog izvješća proizlazi da je – iako je društvo Banco Popular imalo ozbiljan problem s likvidnošću – njegov regulatorni kapital prije sanacije ostao pozitivan, čak i ako se uzmu u obzir računovodstvena usklađivanja koja je još trebalo provesti i unatoč mogućem nepoštovanju propisanih stopa solventnosti.

- 172 U tom je pogledu dovoljno podsjetiti na to da se ocjena razlike u postupanju, provedena u vrednovanju 3, sastojala od usporedbe načina na koji se stvarno postupalo prema dioničarima i vjerovnicima zbog sanacije društva Banco Popular i načina na koji bi se s njima postupalo da je nad subjektom proveden redovni postupak u slučaju nesolventnosti u trenutku donošenja sanacijskog programa. Međutim, stručno izvješće Banke Španjolske odnosi se na događaje koji su prethodili sanaciji društva Banco Popular, odnosno na povećanje kapitala iz 2016. i odljev depozita u prvom tromjesečju 2017., koji nisu bili relevantni za provedbu vrednovanja 3.
- 173 Osim toga, tužiteljica ne objašnjava na kojem su se temelju događaji analizirani u stručnom izvješću Banke Španjolske, koji se odnose na situaciju društva Banco Popular prije sanacije, trebali uzeti u obzir u vrednovanju 3 ili u pobijanoj odluci. Tužiteljica ne navodi niti koji točno argument iz tužbe ili replike bi to izvješće trebalo potkrijepiti.
- 174 Međutim, valja istaknuti da je tužiteljica zatražila podnošenje tog izvješća kako bi mogla provesti vlastito vrednovanje. Tužiteljica je na raspravi pojasnila da je to izvješće bilo nužno da bi se provelo vrednovanje društva Banco Popular kao poduzetnika koji trajno posluje.
- 175 U tom je pogledu dovoljno podsjetiti na to da iz analize drugog tužbenog razloga proizlazi da je vrednovanje 3 trebalo uzeti u obzir scenarij likvidacije. Stoga bi vrednovanje koje tužiteljica namjerava provesti na temelju stručnog izvješća Banke Španjolske u svakom slučaju bilo irelevantno i na temelju njega ne bi bilo moguće utvrditi postojanje očite pogreške u vrednovanju 3.
- 176 Stoga valja smatrati da novi dokazni prijedlog koji je tužiteljica podnijela 2. rujna 2022., odnosno stručno izvješće Banke Španjolske, nije relevantan za ocjenu zakonitosti pobijane odluke a da pritom nije potrebno ispitati je li tužiteljica opravdala njegovo nepravodobno podnošenje.
- 177 Kad je riječ o argumentima iznesenima u tužbi, izuzev zahtjeva za podnošenje stručnog izvješća Banke Španjolske, tužiteljica samo tvrdi da je odluka o sanaciji društva Banco Popular donesena zbog manjka likvidnosti, a ne financijske neravnoteže, zapanjujuće je da se u vrednovanju 3 ne upućuje na vrijednost tržišne kapitalizacije društva Banco Popular u trenutku sanacije, koja je donja granica za vrednovanje svakog društva uvrštenog na burzu. Na dan sanacije tržišna kapitalizacija društva Banco Popular iznosila je 1,33 milijarde eura, a posljednja cijena dionice pri zaključenju dana iznosila je 0,317 eura.
- 178 Dovoljno je utvrditi da tužiteljica ne daje pojašnjenje o tome koja bi bila korist od uzimanja u obzir vrijednosti tržišne kapitalizacije društva Banco Popular za određivanje postupanja s dioničarima i vjerovnicima u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti prilikom provedbe vrednovanja u scenariju likvidacije. U tom pogledu valja podsjetiti na to da je metodologija za provedbu vrednovanja, u skladu s člankom 4. stavkom 1. Delegirane uredbe 2018/344, ograničena na utvrđivanje diskontiranog iznosa očekivanih novčanih tokova u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.
- 179 Stoga taj argument treba odbiti kao bespredmetan.

180 Iz toga slijedi da treba odbiti treći tužbeni zahtjev kao i, slijedom toga, tužbu u cijelosti.

Troškovi

181 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužiteljica nije uspjela u postupku, valja joj naložiti snošenje vlastitih troškova i troškova SRB-a, u skladu s njegovim zahtjevom.

182 Na temelju članka 138. stavka 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Stoga će Kraljevina Španjolska snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (treće prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Laura Molina Fernández snosit će vlastite troškove i troškove Jedinственog sanacijskog odbora (SRB).

3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 22. studenoga 2023.

Potpisi